

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	14
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	16
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	18
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	22
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ	25
ORZEZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	26

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 11/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez spółkę wodną należności za wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych objętych działalnością spółki wodnej od osób, które nie są członkami spółki wodnej?”

III CZP 12/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy należności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości ulegają zaspokojeniu w kolejności takiej jak należności za pracę, tj. w części na podstawie art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c., a w pozostałej części na podstawie art. 1025 § 1 pkt 6 k.p.c., czy też w całości w kolejności przewidzianej w art. 1025 § 1 pkt 6 k.p.c.?”

III CZP 13/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy prawo wyboru komornika określone w art. 8 ust. 1

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 882 ze zm.) wyłączone jest w przypadku egzekucji z nieruchomości?

2. Czy w przypadku pozytywnej odpowiedzi sąd rejonowy, bądź okręgowy rozpoznając skargę na czynności komornika obowiązany jest na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. nakazać przekazanie sprawy przez wybranego komornika komornikowi właściwemu ze względu na miejsce położenia nieruchomości?

3. Czy w przypadku odpowiedzi negatywnej do rozpoznania skargi na czynności komornika wybranego niewłaściwie ze względu na miejsce położenia nieruchomości właściwy jest sąd przy którym działa komornik, czy sąd miejsca położenia nieruchomości?"

III CZP 14/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy notariusz, w wykonaniu zobowiązania nałożonego na niego przez sąd rozpoznający sprawę o stwierdzenie nabycia spadku ma obowiązek złożyć testament, który został odwołany?"

III CZP 15/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z opartego na art. 527 § 1 k.c. powództwa wierzyciela należności celnych przeciwko osobie, która nabyła nieruchomość od dłużnika w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego – ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802 z późn. zm.)?"

III CZP 16/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w wypadku wniesienia apelacji przez adwokata reprezentującego stronę zwolnioną od kosztów sądowych w ułamkowej części, w sprawie podlegającej wpisowi stałemu określone w § 12.1. pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 154, poz. 753 z późn. zm.), ma zastosowanie art. 17 u.k.s.c., w sytuacji gdy, apelacja ta nie została opłacona w terminie do jej wniesienia?”

III CZP 17/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349) może być podstawą określenia opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu obok opłaty wynikającej z § 10 ust. 1 ppkt 13 tegoż rozporządzenia?”

III CZP 18/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

a) „Czy komornik sądowy po uchyleniu art. 38 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece i wejściu w życie art. 262² § 5 k.p.c. jest uprawniony do złożenia wniosku o wpis wzmianki o wszczęciu egzekucji z nieruchomości czy też jedynie przesyła taki wniosek złożony przez wierzyciela?

b) Czy komornik sądowy jest zobowiązany do przesłania (złożenia) wniosku o wpis wzmianki o wszczęciu egzekucji z nieruchomości na rzecz każdego wierzyciela, który w trybie art. 927 k.p.c. przyłącza się do wszczętej wcześniej egzekucji, a co za tym idzie czy Sąd Rejonowy rozpoznający wniosek wpisuje kolejną wzmiankę na rzecz każdego kolejnego wierzyciela (przy założeniu, że zostały spełnione inne wymogi ustawowe)?

c) Czy na wypadek odpowiedzi przeczącej na pytanie z pkt b, komornik sądowy jest zobowiązany do przesłania (złożenia) wniosku o wpis wzmianki o przyłączeniu się kolejnego wierzyciela do wszczętej wcześniej egzekucji z nieruchomości, a jeżeli nie to czy do złożenia takiego wniosku uprawniony jest (kolejny) wierzyciel?”

III CZP 19/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zbywca wierzytelności jest legitymowany do wniesienia zażalenia na postanowienie wydane w trybie art. 788 § 1 k.p.c. o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz nabywcy wierzytelności a w wypadku odpowiedzi twierdzącej;

Czy przedmiotem kognicji sądu orzekającego o nadaniu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. może być badanie

zasadności zarzutu zbywcy wierzytelności co do odstąpienia od umowy przelewu wierzytelności?”

III CZP 20/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym pismo stanowiące zgłoszenie interwencji ubocznej, wniesione przez więcej niż jedną osobę podlega jednej opłacie, czy też każdy ze zgłaszających interwencję uboczną winien być wezwany o odrębny wpis?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 94/02 – z dnia 7 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

„Czy przedłożenie przez pełnomocnika procesowego strony w trybie przepisu art. 130 § 1 k.p.c. pełnomocnictwa procesowego, z którego wynika, że w terminie uprawniającym do złożenia środka odwoławczego pełnomocnik ten nie był uprawniony do reprezentowania strony, uzasadnia odrzucenie środka odwoławczego jako złożonego przez osobę nieuprawnioną, czy też zgodnie z art. 130 § 3 k.p.c. pełnomocnictwo to odnosi skutek od dnia złożenia środka odwoławczego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 91/02 – z dnia 13 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach

„Czy oznaczenie w umowie najmu czasu jej trwania przy jednoczesnym zawarciu klauzuli o możliwości wcześniejszego rozwiązania, jednak bez wskazania w umowie „określonych wypadków” w rozumieniu art. 673 § 3 k.c., czyni ją umową najmu ważną w części postanowień określających czas jej trwania (umowa na czas oznaczony), czy też w części określających możliwość jej rozwiązania (umowa na czas nieoznaczony)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 93/02 – z dnia 13 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Przepis art. 18 ust. 2, pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. 1996 r. Nr 13, poz. 74 ze zm.) miał zastosowanie w razie nieodpłatnego oddania gruntu stanowiącego własność gminy w użytkowanie wieczyste, organizacjom zrzeszającym działkowców, na podstawie przepisu art. 4 ust. 6 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości – w brzmieniu ustalonym przez art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. 1995 r. Nr 99, poz. 486).

III CZP 95/02 – z dnia 13 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

W razie unieważnienia przetargu przez wojewodę Sąd jest uprawniony do badania, w procesie o zobowiązanie do zawarcia umowy, zgodności z prawem ogłoszenia, organizacji i przeprowadzenia przetargu na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy.

III CZP 89/02 – z dnia 21 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy lub prawa majątkowego, o wyznaczeniu organu egzekucyjnego do łącznego dalszego prowadzenia egzekucji, rozstrzyga sąd rejonowy, w którego okręgu znajduje się siedziba komornika lub administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy wszczął egzekucję (art. 773 § 1 zd. 1 k.p.c.).

III CZP 80/02 – z dnia 27 lutego 2003 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Odstąpienie od umowy sprzedaży rzeczy ruchomej na podstawie art. 491 § 1 oraz art. 560 § 2 k.c. powoduje przejście własności tej rzeczy z powrotem na zbywcę.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CKN 885/00 – wyrok z dnia 19 marca 2002 r.

Umowa ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym zawarta na podstawie przepisów o obowiązkowym ubezpieczeniu budynków, może być potraktowana jako umowa ubezpieczenia dobrowolnego, jeżeli budynki nie podlegają ubezpieczeniu obowiązkowemu.

IV CKN 908/00 – postanowienie z dnia 19 marca 2002 r.

Niedopuszczalne jest zamieszczenie w oświadczeniu o zrzeczeniu się własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego zastrzeżenia, że zrzeczenie się następuje na korzyść innej osoby. Ważność oświadczenia zawierającego takie zastrzeżenie podlega ocenie na podstawie art. 58 § 3 k.c.

II CZ 22/02 – postanowienie z dnia 5 kwietnia 2002 r.

Okolicznościami uzasadniającymi rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 2 k.p.c.) są tylko takie okoliczności (art. 393 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 k.p.c.), które Sąd Najwyższy może wziąć pod rozwagę przy rozpoznawaniu kasacji.

II CKN 1095/99 – wyrok z dnia 5 kwietnia 2002 r.

Rozszerzone granice dopuszczalnej krytyki osób sprawujących funkcje publiczne nie pozwalają na publikowanie nieprawdy ani na nierzetelne wykorzystywanie materiałów prasowych.

I CKN 832/00 – wyrok z dnia 7 maja 2002 r.

Członek rady nadzorczej spółki akcyjnej, mógł być na podstawie kodeksu handlowego odwołany przez walne zgromadzenie w każdym czasie.

I CKN 842/00 – wyrok z dnia 7 maja 2002 r.

Prawo osobistej kontroli określone w art. 205 k.h. nie jest prawem szczególnym przyznanym w umowie poszczególnym wspólnikom, a tym samym nie należy do praw przyznaných osobiście wspólnikowi w rozumieniu art. 237 § 3 k.h.

IV CKN 1035/00 – wyrok z dnia 10 maja 2002 r.

Świadczenie przez przedsiębiorstwo usług przyjmowania, przewozu i doręczania przesyłek listowych o masie do 2000 gram nie narusza monopolu Poczty Polskiej, określonego w art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (jedn. tekst: Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564 ze zm.), jeżeli nie ma charakteru powszechnego.

IV CKN 1044/00 – postanowienie z dnia 10 maja 2002 r.

Małżonek osoby, która powołana została do spadku w testamencie ustnym, nie jest osobą trzecią w rozumieniu art. 952 § 2 k.c.

I CKN 1567/99 – wyrok z dnia 22 maja 2002 r.

Niedopuszczalne jest zmniejszenie kary umownej na podstawie art. 5 k.c.

IV CKN 1155/00 – wyrok z dnia 7 czerwca 2002 r.

Koszty egzekucyjne nie są należnością uboczną w rozumieniu art. 451 k.c. lecz odrębnym długiem, który pozostaje w związku z podjęciem czynności egzekucyjnych.

V CKN 1040/00 – postanowienie z dnia 13 czerwca 2002 r.

Sąd prowadzący rejestr dzienników i czasopism nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia sporu o to, kto jest wydawcą oraz komu przysługują prawa do tytułu prasowego.

I CKN 683/00 – wyrok z dnia 20 czerwca 2002 r.

Lokalem będącym w dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w rozumieniu art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179 ze zm.) jest lokal, co do którego decyzja o jego przydziale lub o jego opróżnieniu należy do kompetencji jednostek podległych temu organowi.

III CKN 1096/00 – wyrok z dnia 5 lipca 2002 r.

Osoba wykonująca przy tworzeniu obiektu fotograficznego jedynie czynności techniczne obsługi sprzętu fotograficznego ściśle według wskazówek twórcy nie jest współtwórcą w rozumieniu art. 9 ust. 1 w zw. z art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. Nr 24, poz. 84 ze zm.).

IV CKN 1060/00 – wyrok z dnia 11 lipca 2002 r.

Przepis art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (jedn. tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 9, poz. 85), daje

podstawę, w wypadku gdy pracodawcą jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością do wystąpienia o zwrot wypłaconych świadczeń także przeciwko członkom zarządu spółki na podstawie art. 298 k.h.

IV CKN 1172/00 – wyrok z dnia 11 lipca 2002 r.

Interes prawny stanowi przesłankę materialnoprawną wyroku ustalającego istnienie stosunku prawnorodzinnego jako podstawy do zamieszkania w lokalu mieszkalnym. Dlatego kasacja kwestionująca w ramach pierwszej podstawy ustalenia faktyczne wyroku bez powołania się na art. 189 k.p.c. jest bezskuteczna.

IV CKN 1219/00 – wyrok z dnia 11 lipca 2002 r.

Roszczenie o odsetki, kapitalizowane kwartalnie zgodnie z umową lokaty terminowej, staje się wymagalne następnego dnia po upływie każdego kwartału w okresie związania umową.

V CKN 1095/00 – wyrok z dnia 12 lipca 2002 r.

Tytuł publikacji prasowej jako integralna część całej publikacji musi odpowiadać obowiązującym zasadom i wymogom rzetelnego dziennikarstwa.

I CKN 895/00 – postanowienie z dnia 24 lipca 2002 r.

W sytuacji, gdy w chwili dokonywania czynności prawnej zbywca prawa własności ujawniony był w księdze wieczystej, a następnie prawo jego zostało wykreślone, wpis prawa nabywcy może nastąpić wyłącznie w drodze powództwa o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym.

Sprostowanie

Teza postanowienia z dnia 19 września 2002 r., sygn. V CKN 1223/00, umieszczona na str. 11 Biuletynu SN nr 1/2003 ma następujące brzmienie:

„Wpis do księgi wieczystej hipoteki przymusowej, zabezpieczającej wierzytelność z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, następuje na rzecz Skarbu Państwa i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako dysponenta Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 10/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie postępowania sądowego o wykroczenie skarbowe w trybie zwyczajnym?”

I KZP 11/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podżeganie (art. 18 § 2 k.k.) może być popełnione w formie usiłowania (art. 13 § 1 k.k.)?”

I KZP 12/03

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy asesor komorniczy jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu przepisu art. 115 § 13 pkt 3 k.k. w sytuacji, gdy komornik zleci mu przeprowadzenie egzekucji na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 882 ze zm.)?”

I KZP 13/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione

do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy samochód będący w ruchu może być uznany za przedmiot podobnie niebezpieczny jak broń palna czy nóż w przypadku przestępstwa czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego opisanego w art. 223 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 47/02 – z dnia 19 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

Przepisy umowy między Rzeczpospolitą Polską a Australią o ekstradycji sporządzonej w Kanberze dnia 3 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 5, poz. 51) mają powszechne zastosowanie od dnia wejścia w życie tejże umowy, a więc także do toczących się już postępowań.

I KZP 48/02 – z dnia 19 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

Prawo odmowy zeznań określone w art. 182 § 1 k.p.k. przysługuje każdemu świadkowi, a więc także małoletniemu.

I KZP 49/02 – z dnia 19 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

Zawarte w dyspozycji art. 163 § 1 k.k. znamię „mienie w wielkich rozmiarach” odnosi się do cech przestrzennych substancji materialnej objętej zagrożeniem – nie wyraża natomiast warunku odpowiedzialności w postaci określonej wartości tego mienia.

Wartość mienia zagrożonego spowodowanym przez sprawcę zdarzeniem określonym w tym przepisie – podobnie jak inne cechy indywidualizujące czyn – ma wpływ na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości.

I KZP 51/02 – z dnia 19 lutego 2003 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

Delegowanie w trybie określonym art. 77 § 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) uprawnia do pełnienia wszystkich obowiązków sędziego we wskazanym sądzie w czasie określonym zarządzeniem o delegowaniu.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

IV KK 172/02 – wyrok z dnia 11 lipca 2002 r.

Brak obowiązku pouczenia strony o terminie i sposobie zgłoszenia żądania odszkodowania przysługującego na podstawie art. 552 § 1 – 4 k.p.k. nie może stanowić przyczyny oddalenia jej wniosku wyłącznie w konsekwencji stosowania reguły *ignorantia iuris nocet*, jeżeli organ procesowy albo sędzia lub prokurator w piśmie skierowanym do strony pouczył ją błędnie lub udzielił informacji, która mogła spowodować błędne przekonanie co do terminu wykonania czynności; sąd ma wówczas obowiązek rozważenia znaczenia tej okoliczności – oraz ustalenia, czy nie usprawiedliwia ona uchybienia i nie nakazuje nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia, jako uczynionego sprzecznie z zasadą wyrażoną w art. 5 k.c.

III KKN 119/01 – wyrok z dnia 8 października 2002 r.

Stosownie do art. 522 k.p.k. dopuszczalna jest kasacja wnoszona przez uprawniony podmiot, od orzeczenia podlegającego zaskarżeniu tym środkiem, po uprzednim oddaleniu kasacji innego podmiotu od tego orzeczenia, choćby podnosiła ona taki sam zarzut, czyli wskazywała na obrazę prawa, co do której wypowiedział się uprzednio Sąd Najwyższy, rozpoznając poprzednią skargę kasacyjną.

V KKN 218/01 – postanowienie z dnia 15 października 2002 r.

Przy orzekaniu, w trybie przepisów kodeksu postępowania

karnego, w przedmiocie roszczeń odszkodowawczych, wysuwanych wobec Skarbu Państwa na podstawie przepisów tego kodeksu lub przepisów ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 ze zm.), kwestia dopuszczalności postępowania z uwagi na przesłankę rzeczy osądzonej, powinna być dokonana z uwzględnieniem istoty tej przeszkody procesowej w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 366 k.p.c. w zw. z art. 558 k.p.k.).

V KKN 240/01 – postanowienie z dnia 4 listopada 2002 r.

Nakaz uchylenia zaskarżonego orzeczenia, nałożony na sąd odwoławczy przepisem art. 439 § 1 k.p.k., nie odnosi się do wyroku uniewinniającego w wypadku stwierdzenia tylko uchybień określonych w pkt 5-7 tego przepisu.

V KKN 376/01 – postanowienie z dnia 4 listopada 2002 r.

Pistolet gazowy nie jest bronią palną w rozumieniu art. 280 § 2 k.k.

IV KKN 570/99 – postanowienie z dnia 15 listopada 2002 r.

W okresie obowiązywania ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96 ze zm.), tj. do dnia 4 grudnia 1997 r., pracownicy zakładu energetycznego, którzy dokonywali kontroli legalności poboru energii bądź podejmowali decyzje zmierzające do ściągnięcia należności od odbiorcy, któremu przypisano nielegalny pobór, pełnili funkcję publiczną.

Szczególny tryb egzekwowania odpowiedzialności

odszkodowawczej za nielegalny pobór energii został utrzymany na mocy art. 57 ust. 1 i 2 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.). Pozwala to nadal postrzegać jako pełnienie funkcji publicznej wykonywanie wymienionych czynności, przez upoważnionych przedstawicieli przedsiębiorstw energetycznych.

IV KZ 40/02 – postanowienie z dnia 28 listopada 2002 r.

Wówczas gdy czyny – przypisany w prawomocnie zakończonym postępowaniu i objęty postępowaniem wszczętym później – dotyczą tej samej osoby i tego samego zdarzenia faktycznego, to choćby różniły się opisem i kwalifikacją prawną, dla oceny, czy nie doszło do naruszenia określonego przepisem art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. zakazu ne bis in idem, konieczne jest dokonanie analizy przypisanych zachowań z punktu widzenia kryteriów tożsamości czynów, uwzględniającej konkretne okoliczności, ustalone w obu postępowaniach.

II KKN 365/01 – postanowienie z dnia 3 grudnia 2002 r.

Jeżeli sąd, stosownie do art. 411 § 1 k.p.k., odroczy wydanie wyroku i przed upływem terminu tego odroczenia, wznowi przewód sądowy zgodnie z art. 409 k.p.k., to nie istnieje po jego stronie obowiązek prowadzenia rozprawy od początku, przewidziany w art. 411 § 2 k.p.k., jako że dotyczy on jedynie przekroczenia terminu odroczenia wydania wyroku. Sąd może przy tym, gdy - po dokonaniu czynności, które spowodowały wznowienie lub ewentualnie dalszych innych czynności – znów zamyka przewód sądowy i wysłuchuje końcowych głosów stron, ponownie odroczyć wydanie wyroku na okres nie dłuższy niż 7 dni, jeżeli tylko istnieją

ku temu powody wskazane w art. 411 § 1 k.p.k., bez względu na to, na jak długo odroczył poprzednio wydanie wyroku.

IV KK 376/02 – postanowienie z dnia 6 grudnia 2002 r.

Dla zbadania określonego przepisem art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. warunku dopuszczalności kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. nie jest wystarczające to, że taką podstawę prawną zarzutu wskazano w skardze, lecz konieczne jest stwierdzenie, iż treść postawionego zarzutu odpowiada podniesionemu naruszeniu prawa.

I KZP 40/02 – postanowienie z dnia 22 stycznia 2003 r.

Broń gazowa i amunicja do niej są bronią palną i amunicją w rozumieniu art. 263 § 2 k.k.

I KZP 44/02 – postanowienie z dnia 22 stycznia 2003 r.

Czyny stypizowane w art. 224 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205 ze zm.) są występkami.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 4/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jednorazowa odprawa przewidziana w art. 49 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948 ze zm.) – przy sformułowaniu zawartym w art. 50 ust. 3 tejże ustawy mówiącym iż: „pracownikom, o których mowa w art. 48, nie przysługuje odprawa pieniężna określona w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. – o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.), ani żadne inne świadczenie z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy” – pochłania również odszkodowanie z § 6 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego dla pracowników przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” zawartego w dniu 4 stycznia 1999 r.?”

III UZP 2/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy możliwe jest ponowne ustalenie wysokości emerytury w myśl art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o

emeryturach i rentach z FUS, biorąc do jej obliczenia wśród 20 lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu także rok kalendarzowy (lub lata), w którym z powodu braku dowodów na wysokość osiąganego wynagrodzenia za pracę nie można wskazać podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe – przy przyjęciu, iż ta podstawa wymiaru w tym konkretnym roku wynosi zero, a ustalony wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 19/02 – z dnia 21 lutego 2003 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

Przepis art. 52 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 ze zm.) nie jest przepisem odrębnym w rozumieniu art. 68 § 1 k.p.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/03

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy stwierdzona przez Wojskową Komisję Lekarską *ex post* trwała niezdolność żołnierza do służby wojskowej z powodu zapadnięcia na chorobę psychiczną w czasie pełnienia tej służby, która nie znosiła, ani w znacznym stopniu nie ograniczała jego poczytalności w czasie czynu, ale pozostawała w związku z popełnieniem czynu karalnego przeciwko obowiązkowi pełnienia służby wojskowej lub zasadom dyscypliny wojskowej jest uzewnętrznieniem tak istotnej przesłanki indywidualizującej ów czyn, że *in concreto* zobowiązuje sąd orzekający do rozważenia warunków uzasadniających przestępność takiego czynu?”

ORZEZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WK 31/02 – wyrok z dnia 20 września 2002 r.

Sąd orzekający karę ograniczenia wolności, z której wynika obowiązek wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, określając wymiar godzin tej pracy w stosunku miesięcznym, nie ma możliwości ustalenia go poniżej minimum przewidzianego w art. 35 § 1 k.k. Zmniejszenia ustalonej liczby godzin pracy może wszakże dokonać, na podstawie art. 61 § 2 k.k.w., sąd uprawniony do orzekania w sprawach dotyczących wykonania owej kary.

WA 50/02 – wyrok z dnia 20 września 2002 r.

Ze względu na niedopuszczalność rozszerzającej interpretacji art. 115 § 2 k.k., należy przyjąć, iż nagminność przestępstw nie zalicza się do wyznaczników stopnia społecznej szkodliwości czynu.

WA 53/02 – postanowienie z dnia 11 października 2002 r.

Wniosek strony o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożony przed datą ogłoszenia wyroku, jest bezskuteczny.